

1898-1993

Вршњо дејство

ЛИСТ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ“ – ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ
ГОДИНА III ❖ БРОЈ 6 ❖ МАЈ 1998 ❖ ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Вечито жива песничкино

Горњи Милановац, фебруар - мај '98.

Када си отишла, иза Тебе су остале
хиљаде песама, од којих су многе никле
"у магновењу као што се отме вајај
или каже суза." И зашто си међу нама, у
срцима сваког човека. Твоје песме
многа хладна, штурна и несигурна срца
чине топлијим, сигурнијим и уче их да
верују у оно што осећају.

И ти си, као и ми била млада. И
нама, као и теби некада, чини се да
можемо више урадити. Али, учила си
нас да "иза свакога остане недоречена
реч" и да то што нисмо успели да
урадимо у прошлости урадићемо у
будућности.

Ти си дрхтавим гласом читала
најкрвавију бајку и песме о бранковин-
ским сељацима, али се у њему осећао
понос. Ти си нам помагала да осетимо
"Мирис земље", а "Грлицом" си нам
открила тајну живоћа. Јер, ма колико
бежали или желели да побегнемо од
истине, увек ћемо се сусрести са
окрућном страном стварности.

Ти си песничка дуња, привиђење које
је увек поред нас када читамо твоје
књиже. У Твојој Стрењи и
Предосећању свака заљубљена гамица
може да пронађе себе. Сваки човек у
некој од твојих песама може да пронађе
себе и захваљујући њима да изгради
неки нови краћи пут до љубави,
доброће, знања, до речи која никога
неће болети, нићи ће коме засмејати.

Ти, неприкосновена Песничкино,
хвала ти што си нам отворила видике
за које нисмо знали, а које смо упознали
са Тобом, добром вилом поезије овог
варљивога сиволећа.

Твоја грлица
Јована Миловановић, VII-1

Успеси на такмичењима

Овогодишња такмичења из појединих наставних предмета окупила су велики број
ученика наше школе.

Милеша Мијаиловић, директор школе, са победницима на
оштинским и учесницима на окружном такмичењима

После успеха на
школском и општин-
ском рангу, најбољи
међу најбољима поја-
вили су се и на
окружним надметањ-
има. Истина је да се
нико од њих није
пласирао на репу-
бличко такмичење, али
је истина и да су
постигли резултате који
су непосредно иза
победника. Нису,
дакле, разочарали, а
стечена су драгоцен
искуства за наредне
такмичарске циклусе.

А када је реч о
одмеравању знања на општинском нивоу, наши такмичари били су равноправни са
ученицима из других школа или успешнији од њих. Они који су највише допринели
афирмацији наше школе заслужили су снимак за успомену са директором школе
Милетом Мијаиловићем.

С лева на десно - први ред: **Милутин Лазих, VIII-1** (српски језик - треће место на општинском, треће место на окружном; географија - прво место на општинском, учешће на окружном), **Маја Штрабац, IV-2** (математика - четврто место на општинском, треће на окружном), **Александар Јоксич, V-1** (српски језик - треће место на општинском, шесто место на окружном), **Северина Филиповић, IV-2** (математика - шесто место на општинском, осмо на окружном), **Катарина Миличић, VI-2** (техничко образовање - на општинској смотри практичних радова њена макета "Моја кућа" одабрана за окружну смотру); - други ред: **Јована Миловановић, VII-1** (српски језик - победник на општинском, треће место на окружном), **Славица Јовићевић, VIII-2** (српски језик - победник на општинском, учешће на окружном), **Јована Машић, VII-1** (физика - победник на општинском, учешће на окружном; географија - учешће на општинском и окружном), **Марија Марић, VIII-2** (српски језик - треће место на општинском, учешће на окружном), **Драгана Стефановић, VIII-2** (физика - треће место на општинском, осмо на окружном; математика - треће место на општинском, пето на окружном), **Вања Петровић, VI-1** (српски језик - пласман и учешће на окружном), **Милица Савић, VI-3** (српски језик - друго место на општинском, четврто на окружном); - трећи ред: **Добривоје Солујић, VIII-2** (историја - треће место на општинском, осмо на окружном), **Александар Вујовић, VII**, Враћевшница (хемија - друго место на општинском, учешће на окружном), **Младен Ђорђевић, VIII**, Враћевшница (хемија - победник на општинском, учешће на окружном).

На фотографији недостају **Биљана Спалевић, VII-1** (историја - на окружном шеста од 18 такмичара) и **Милан Божић, VIII-1** (историја - седми на окружном).

ОСНОВНА ШКОЛА
"ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ"
ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ

Одлуком Скупштине општине Горњи Милановац, број 1-06-12, од 22. XI 1991. године, основана је Четврта основна школа. Ова најмлађа школа у граду настала је деобом Основне школе "Момчило Настасијевић", чији је скучен и неуслован простор у почетку користила за рад. Од 15. маја 1993. године Школа носи име песникиње Десанке Максимовић.

У модерну зграду (осам учионица) Школа је усељена 3. маја 1995, док је физкултурна сала предата на употребу 3. децембра 1995. године. У току је трећа фаза изградње (осам учионица и сала за опште намене).

Подручје школе обухвата северни део града (од улица: Радича Поступовића, Јованке Радаковић и Кнеза Александра Карађорђевића од броја 153) и насељена места: Велереч, Неваде, Сврачковици, Мајдан, Мутањ, Горња Врбава, Доња Врбава, Доња Црнућа, Бело Поље, Липовац, Прњавор, Враћевшница и Горња Црнућа.

У складу са одредбама Правилника о мерилама за утврђивање цене услуга у основној школи (Сл. гласник РС, бр. 42/93), Школа се састојава у тип школе са 24 одељења, јер у свом саставу има 19 физички издвојених одељења на удаљености 5-25 км од матичне школе.

Школске 1997/98. године наставу похађа 901 ученик у 40 одељења и то:

- у матичној школи у Г. Милановцу 624 (21 одељење)
- у осморазредној школи у Враћевшници 171 (10 одељења)
- у четвороразредној школи у Г. Црнући 7 (неподељена школа)
- у четвороразредној школи у Белом Пољу 7 (неподељена школа)
- у четвороразредној школи у Д. Врбави 33 (2 комбинована одељења)
- у четвороразредној школи у Г. Врбави 7 (неподељена школа)
- у четвороразредној школи у Сврачковцима 26 (2 комбинована одељења)
- у четвороразредној школи у Мајдану 20 (2 комбинована одељења)
- у четвороразредној школи у Мутњу 6 (неподељена школа)

Школа запошљава 74 радника, од тога 51 у настави. (Број припадајућих радника по Нормативу је 77,00)

* * *

Први број школског листа, симболично названог "Врт детињства", изашао је 16. маја 1996. године поводом обележавања петогодишњице постојања и прве годишњице рада Школе у новоизграђеном објекту.

ЗАВИЧАЈНА ЗНАМЕЊА

Културно-историјски споменици Горње Груже

У претходним бројевима листа, у рубрици "Завичајна знамења" објавили смо прилоге о знаменитостима Градског шрџа и о Сјомен-комплексу у Такову. У овом броју представљамо културно-историјске споменике Горње Груже.

Горња Гружа је једна од три предеоно целине на подручју општине Горњи Милановац. Налази се у сливу горњег тока реке Груже, а чине је јужни обронци Рудника и Јешевац. Најзначајнија знамења овога краја су манастир Враћевшница и Конак кнеза Милоша у Горњој Црнући.

Манастир Враћевшница. - Здање значајно као архитектонско-ликовни, историјски и културни споменик. Налази се на јужним падинама планине Рудник, на путу између Горњег Милановца и Крагујевца. Подигао га је 1428/9. године велики челник Радич Поступовић. По архитектури припада типу грађевина моравске школе.

Године 1812. Карађорђе је овде сазвао скупштину народних старешина на којој су прочитани закључци Букурешког мира. Кнез Милош Обреновић је на скупштини, одржаној такође у овом манастиру (1818), прогласио Крагујевац за престоницу ослобођене Србије.

У манастиру је радила једна од првих школа у овом делу Србије, а основао ју је архимандрит Мелентије Поповић.

Манастирски комплекс употпуњују три конака. У дворишту је споменик на месту где је сахрањена баба Вишња, мајка кнеза Милоша.

У манастирској ризници и згради музеја чувају се бројни и драгоцени експонати везани махом за династију Обреновића.

Милошев конак у Горњој Црнући. - У непосредној близини манастира Враћевшница, у селу Горња Црнућа, налази се кућа (конак) кнеза Милоша Обреновића. Пред њом је он 1815. године у свечаном оделу, износећи и ширећи заставу, окупљеним народним старешинама изговорио заветне речи:

"Ево мене, ето вас - рат Турцима!"

Горња Црнућа и конак кнеза Милоша Обреновића били су, за време Другог српског устанка, престоница Србије све до њеног пресељења у Крагујевац.

Манастир Враћевшница

❖ Предсѝављамо

ФОЛКЛОРНА И РИТМИЧКА СЕКЦИЈА

Ученици I - IV разреда, чланови фолклорне и ритмичке секције, од почетка ове школске године редовно и марљиво вежбају и увек су спремни да наступе на школским приредбама. До сада су се представили на три ("Аој, данче, ала си ми бео", Дан Светог Саве, Нова година), а учествоваће и на свечаности поводом Дана школе.

Млађа фолклорна група представила се кореографијом "Коло, коло", старија сплетом игара из Србије, а плесна група ритмичком тачком "Пјевам дању, пјевам ноћу".

Успешним наступима измамили су аплаузе наставника, другова и гостију. За то су, свакако, заслужне и наставнице Душанка Грујић и Сања Антонијевић, које руководе радом ових, у школи веома омиљених, секција.

Фолклор - млађа група: Душанка Грујић (наставник), Ивана Терзић (II-2), Маја Миловановић (II-1), Александра Живковић (III-3), Александра Стефановић (II-2), Јулијана Лазић (III-3), Јелена Стефановић (II-1), Милица Милановић (II-2), Катарина Ивановић (II-1), Сања Нишавић (II-3), Александра Пршић (II-2), Бојана Вучић (II-1), Александра Оташевић (II-1), Маријана Глигоријевић (II-3), Зорица Миловановић (II-2), Сања Антонијевић (наставник).

Фолклор - старија група: Јелена Јелић (III-2), Биљана Радисављевић (IV-2), Ана Вујовић (IV-1), Ненад Симеуновић (IV-2), Милица Глишовић (III-1), Стефан Ивановић (II-2), Марија Нишавић (IV-1), Нела Јовановић (III-1), Јасна Шајатовић (IV-1), Маријана Стефановић (IV-1), Александар Ерић (II-2), Сузана Стевановић (III-3), Сања Игрутиновић (IV-1), Бојана Илић (IV-1) и Биљана Стојановић (IV-1) - са наставницама Душанком Грујић и Сањом Антонијевић.

Плесна група: Лела Николић (IV-1), Нела Јовановић (III-1), Сања Игрутиновић (IV-1), Биљана Стојановић (IV-1), Ана Вујовић (IV-1), Бојана Илић (IV-1), Марија Нишавић (IV-1), Јелена Стефановић (II-1), Јелена Јелић (III-2), Маријана Стефановић (IV-1), Јасна Шајатовић (IV-1), Александра Живковић (III-2), Нела Матовић (II-3) и Марија Маринковић - са наставницама Сањом Антонијевић и Душанком Грујић.

ВЕСТИ ИЗ ДЕСАНКИНИХ ВРТОВА

❖ Гргелица

У СУСРЕТ ЈУБИЛЕЈИМА

Последњих месеци у школи су свакодневно извођени радови.

Ограђено је двориште у дужини од 60 метара и направљена капија. Зид на северној страни изнова омаљтерисан и урађена фасада на северној и јужној страни школе. Направљена столарија на школској згради, при чему су сва врата замењена и офарбана, а прозори застакљени и, такође, офарбани.

Окречен нови део зграде, физкултурна сала, све канцеларије и поправљени санитарни чворови.

Сређена просторија школске библиотеке и читаонице, као и наставничка канцеларија.

Кулѝен намештај за две нове учионице, раније оформљен кабинет информатике богатији је за три нова компјутера, а ускоро ћемо добити још два. Управо ових дана обезбеђен је намештај за нову наставничку канцеларију.

У току су радови на фасади осталог дела зграде.

Активности на сређивању школе се настављају, како би школа изгледала што лепше и свечаније за обележавање значајних јубилеја у мају ове године (120 година постојања школе и централна прослава стогодишњице рођења песникиње Десанке Максимовић у оквиру Заједнице ОШ "Десанка Максимовић").

Младен Јовић, директор

❖ Фуѝоѝ

ЗЕЛЕНА АКЦИЈА

Овог пролећа двориште школе у Фуѝогу било је прелуно вредних ђака, који су му покушавали дати сасвим нов изглед. Наиме, на 20 ари, колика је површина дворишта, посађени су четинари, листопадно и декоративно дрвеће, украсно биље, а с посебном пажњом и љубављу ћемо посадити жуте руже које ће накнадно стићи.

У акцији је учествовао велики број ученика наше школе, а организатор акције је ЈП Завод за изградњу града Новог Сада.

Сада нам је школско двориште пуно зеленила и цвећа. Осећамо се пријатније и лепше. Покушаћемо да сваку травку и цветић волимо на начин на који их је волела наша драга песникиња Десанка Максимовић чије име носи наша школа.

Зорана Лончар, VII-1

❖ Пожаревац

ОДБОЈКАШИ
НАЈУСПЕШНИЈИ

И овог пролећа организована су бројна спортска такмичења у којима учествују и екипе Основне школе "Десанка Максимовић" из Пожаревца.

Највећи успех постигла је одбојкашка екипа која се квалификовала за првенство Србије. С обзиром на то да је у досадашњем такмичењу једина непоражена екипа, с правом се нада да ће освојити једно од прва три места.

Одбојкашка екипа, са тренером Славишом Стевановићем на челу, има у плану да својим успехом пређе републичке границе. На првенству основних школа Југославије "Ју-челинѝер" екипа се пласирала на завршни турнир у Београду, на коме такође очекује успех.

Маја Максић, VII-1

♦ Из активности ОШШинског одбора Црвеног крста

РЕЗУЛТАТИ НАГРАДНОГ КОНКУРСА НА ТЕМУ "КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ"

А/ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

* Категорија I - IV разреда
- I награда - Максимовић Дарко, IV, ОШ "Арсеније Лома" из Рудника;
- II награда - Ђуричић Василиса, IV, ОШ "Таковски партизански батаљон" из Горњег Милановца;
- III награда - Бакић Бранка, IV, ОШ "Арсеније Лома из Рудника.

* Категорија V - VIII разред
- I награда - Ђаласан Тања, VII, ОШ "Свети Сава" из Горњег Милановца;
- II награда - Ђуровић Мирјана, VII, ОШ "Таковски партизански батаљон" из Горњег Милановца;
- III награда - Јелић Снежана, VII, ОШ "Десанка Максимовић" из Горњег Милановца.

Б/ ЛИКОВНИ РАДОВИ

* Категорија I - IV разред
- I награда - Јоксимовић Михаило и Томашевић Марија, ученице I разреда, ОШ "Таковски партизански батаљон" из Горњег Милановца;
- II награда - Никић Сања, III, ОШ "Арсеније Лома" из Рудника;
- III награда - Јовановић Жељка, IV, ОШ "Таковски партизански батаљон" из Горњег Милановца.

* Категорија V - VII разред
- I награда - Бакић Драгана, V, ОШ "Арсеније Лома" из Рудника;
- II награда - Марковић Ивана, VII, ОШ "Арсеније Лома" из Рудника;
- III награда - Радосављевић Ивана, VI, ОШ "Десанка Максимовић" из Горњег Милановца (Враћевшница).

На конкурс је приспело 48 литерарних и 119 ликовних радова.

Првонаграђени у свакој категорији одлазе на летовање. Другонаграђенима и трећенаграђенима биће уручене мајице и књиге. Сви награђени добиће и дипломе.

КРВ КОЈА ЖИВОТ ЗНАЧИ

Кишна је ноћ. Путујемо према мору. Сестра и ја на задњем седишту дуго разговарамо и радујемо се сутрашњем дану. Тата споро вози због клизавог пута и велике гужве. Уз тиху музику убрзо сам утонула у сан.

Недуго потом, зачух шкрипу кочница, страховит тресак, ломљаву стакла. У моменту не знам где сам, да ли је сан или јава. Хладан ваздух ме је расанио. Тата је истрчао из кола. Испред нас је удес. Чуо се јаук, кукњава. И из других кола људи излазе, покушавајући да извуку повређене и помогну им. Не чекајући хитну помоћ, повређене уносе у кола и великом брзином одвозе у оближњу болницу.

У наша кола тата уноси повређено дете; крваво је, глава му посечена. Тихо плаче и тражи мајку. Страх ме је обузео. Нисам знала да ли су му родитељи живи, колико су повређени. Држим га за руку и бришем му крв са лица. Убрзо смо стигли у оближњи град и пронашли болницу. Лекари су већ били спремни да укажу помоћ.

Остала сам у колима, молећи се за спас детета. Тата се дуго задржао тамо да ме је страх још више обузео. Са мамом смо отишли до одељења да видимо шта се

дешава. Пронашли смо тату у соби за трансфузију да даје крв. Та крв је требала малом дечаку. Била сам поносна на оца. Дао је непроцењиву течност и удахнуо живот том малом недужном створењу. Дао је мало, а тако много. Дао му је шансу да поново сања, воли. Дечак је после примљене крви и указане помоћи убрзо заспао. На уснама му се назирао осмех.

Прошло је неко време од тада. Рођено је пријатељство између две породице из различитих средина. Дечак је већ порастао и пошао је у школу.

Поучена примером свога оца, и ја ћу дати крв, ту драгоцену течност која живот враћа, свакоме коме буде потребно.

Ако ће моја крв само за тренутак зауставити бол, ублажити патњу, разгнунути таму, пристајем на бол, јер борим се за живот.

(Прва награда)
Тања Ђаласан, VII-2
ОШ "Свети Сава"

ОДЛУЧИЛА САМ

Корачала сам низ улицу. Падала је досадна септембарска киша. Држећи мехураст кишобран над главом, посматрала сам мрка непозната лица. Идући, угледах амбулантна кола, испречена на коловозу, и трепћућа црвена светла. Крв ми се следи. Шта ако је... Не, не, немогуће!

Гомила људи се тискала и извиривала. Посред улице лежао је дечак, а на мокром плочнику разливала се мрља крви. Убрзо се зачула шкрипа кочница, а потом вршистави плач дечакове маме.

Хватала ме је језа. Желела сам да помогнем унесрећеном дечаку. Не знам како, али желела сам... Док су га уносили у бела амбулантна кола, доктор рече његовој мајци:

- Госпођо, будите јаки! Вашем сину биће добро, али потребно му је доста крви.

Помислих: "Да, ја ћу", али човек који је стајао до мене јави се као вишеструки добровољни давалац. Бочица његове крви спасиће један живот, вратиће му радост, осмех и љубав. Била сам сигурна да ће повређеном дечаку бити добро, његово срце неће стати, радоваће се новом дану, игри, дружењу...

И одлучила сам: и ја ћу бити добровољни давалац крви.

(Трећа награда)
Снежана Јелић, VII-1
ОШ "Десанка Максимовић"

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

*Због болести разних
и флашица празних,
сајтић људских срца
пресџаће га куца.*

*Каји наше крви
ишћо кроз вене шече,
уз мало добротџе
мођу да излече.*

*Зашто сваки човек
ишћо од здравља љуца,
шребало би да је
хуманођа срца.*

*Са мало љубави
и ваше крви део,
можешџе оживеши
један животић цео.*

(Прва награда, I - IV разред)
Дарко Максимовић, IV
ОШ "Арсеније Лома", Рудник

ШАЉИВ РЕПОРТЕРСКИ ИЗВЕШТАЈ

Поштовани читаоци, ово је зимушњи извештај из Центра за информације у Доњој Црнући.

Време је облачно са снегом и ветром који дува отприлике 120 км/х. Скреће се пажња житељима села Доње Црнуће да на пут не крећу без зимске опреме. Непроходни су следећи путеви: Д. Црнућа преко Ћелија до Горње Црнуће, Косовњак преко Каровине до Ђеровца, Црнућара - Мазовићи - Ђоновиха вис.

Догодиле су се и две саобраћајне несреће. Александар Максимовић је прекорачио дозвољену брзину својим бициклом и сударио се са Миланом Матићем

ТО САМ ЈА

Једног хладног, јануарског јутра родила се једна девојчица. Сви су се обрадовали, мада је на дну душе лежала трунка туге: "Зашто се није родио син?"

Девојчица је весело расла уз своје родитеље и сестре. Кажу да је била веома радознала, а волела је и да се песницама бори за правду. И данас се на лицима њених сестара назире ожиљци од њеног гребанга noktима.

Та девојчица иде у школу и сада је у осмом разреду. Није баш најбољи ђак, али није ни лош. Златна средина. Понекад зна да буде себична, али кад схвати своју грешку, она се каје. Тврдоглава је и упорно се труди да приведе крају сваки започети посао. И даље не воли неправду. Са сестрама се сада лепо дружи, али се свађа са братом. Највише на свету воли свог деду.

Понекад у њеним очима засветле неке необичне искре, изазване осећањима која су јој и самој нејасна. Када је други питају шта значи тај сјај, она се насмеје и зацрвени.

И шта још рећи? Девојчица о којој пишем зове се Слађана. То сам ја.

Слађана Јанковић, VII-1

који је јурио као луд низ Брезу санкама.

Друга несрећа се догодила у Трсци. Милош Радовановић је својим скијама ударио у Радомирову ограду. У овој несрећи страдао је један петао који се ту задесио.

Горан Јелић, VII
Враћевшница

ДОГАЂАЈ СА ЧАСА

Испричаћу вам један доживљај који се десио на часу енглеског. Данко се као и обично љуљао на столицу. Наставник га је опоменуо да се не љуља јер може пасти. Пошто није послушао наставника, Горан Ненадовић је решио да га казни. Полако је подвукао ногу под његову столицу и измакао је. Данко је пао, а наставник се насмејао и рекао му: "Тако ти и треба кад нећеш да слушаш!"

Горан Јеремић, VIII
Враћевшница

ДОМОВИНА

*Да ли знаш - браће, друкче, пријатељу,
да ли знаш да волиш?*

*Да ли знаш да чезнеш и патиш,
да ли знаш шта значи домовина?*

*Домовина је љубав,
домовина је радост и шуга,
домовина је, браће, суза у оку,
бол у души.*

*Домовина је када је имаш,
голуб на небу, радост у срцу.*

*Домовина што си ти,
домовина је мој бол,
јер ја је имам, а нисам у њој.*

Горана Благојевић, VIII
Враћевшница

ЛЕТОПИС '97/98

*Петшао, Шемпера
Јелена Вујовић, III-2*

24. XII 1997. Пети број школског листа. - "Врт детињства" појавио се пети пут и закорачио у трећу годину.

Редакција

30. XII 1997. Новогодишња журка. - Поводом завршетка наставе у првом полугодишту и доласка Нове године, у физкултурној сали организован краћи културно-уметнички програм и журка за ученике V - VIII разреда. Програм извели чланови драмско-рецитаторске секције, ритмичке секције и соло певачи, а потом је настала игранка. По завршетку игранке ученицима подељени слаткиши, новогодишњи дар ПИК-а "Таково".

Журка је била добра идеја директора и наставника: у предвечерје Нове 1998. године успели су да на прави начин обрадују ученике.

Тања Глишовић, VII-2

12.I-17.I 1998. Литерарци у Песничкој школи. - Полазници Песничке школе за младе литерарне таленте Србије били Снежана Јелић (VII-1) и Вања Петровић (VI-1).

Из ове јединствене школе наши литерарци вратили се са признањима (дипломе и књиге) за резултате у писменим радионицама и са неизбрисивим утисцима на незаборавно седмодневно дружење са вршњацима из свих крајева Републике.

Редакција

ЛЕТОПИС '97/98

НАЈСЛАЂА ЧОКОЛАДА

Ваза са цвећем, колаж
Александар Миливојевић, III-2

26.I 1998. "Адиђари" - дар за другове са Косова и Метохије. - Поводом Савиндана изашао је први број листа основних школа "Десанка Максимовић" са Косова и Метохије под називом "Адиђари". У листу су, поред литерарних, ликовних и информативних радова из косовскометохијских школа, објављени и информативни и литерарни радови из Десанкиних школа у Пожаревцу, Зајечару, Београду, Футогу, Прибоју на Лиму и Горњем Милановцу.

Лист "Адиђари" изашао је у тиражу од 2500 примерака и поклон је господина Слободана Бајића, директора предузећа "ЈЕЛ-МИЛ" из Чачка које је штампало књигу "Десанкини вртови". Прилоге за лист прикупио је, лист уредио и кумовао му наставник наше школе Миливоје Трнавац.

Марија Рагосављевић, VII-2

27.I 1998. Школска слава. - Поводом Дана светог Саве, школске славе, у холу школе изведен пригодан програм. Програм су припремили професор српског језика Софка Радојичић, наставник музичке културе Радиша Јовановић и наставнице разредне наставе Сања Антонијевић и Душанка Грујић. Извођачи програма били су чланови драмско-рецитаторске секције, хора, фолклорне и ритмичке секције. По завршетку програма ученицима подељени слаткиши, дар ПИК-а "Таково".

Александра Булајић, VII-2

Последњи час: музичко. Поглед ми одлута кроз прозор. Уз сетне тонове III руковети моје мисли отпловише у школско двориште.

Тамо је стајала ОНА, наслоњена на рукохват. Ветар се лагано поигравао праменовима њене смеђе косе. Поглед јој се губио негде у даљину. Ко зна о чему је размишљала грлећи погледом мргодне хоризонте.

Одједном звоно! Сви као један појурише на школске ходнике. Пошао сам према вратима да бих изашао у школско двориште. Несвесно сам убрзао кораке, али пролазећи поред ње успорих. Погледи нам се среташе.

- Идеш кући? - упитала је.

- Сада више нисам сигуран - одговорих.

- Како то мислиш?

- Мислим да бисмо могли да прошетамо до продавнице.

- Зашто? - насмеши се.

- Да купим нешто - одговорих.

Улицом су одзвањали наши кораци. Да ли нам је продавница пошла у сусрет или нам се то само учинило? На памет ми паде чоколада.

- Коју ћеш? - упита продавачица.

- Ти изабери - насмејаш се.

С тим осмехом и Најлепшим жељама изађох из продавнице. Пружио сам чоколаду својој занесеној симпатији.

- Шта ово славимо? - упитала је уз осмех.

- Шетњу до продавнице - одговорио сам.

Насмејали смо се и пошли низ улицу.

Била је то најслађа чоколада у мом животу.

Милош Зорућ, VII-1

СТРАНИЦА ИЗ ДНЕВНИКА

Г. Милановац, четвртак 22. мај 1997. год.

Дан сунчан. Спремам се за одлазак у град. Вашар је. Све у мени букти. Срце ми јаче лупа од узбуђења. Шта ли ћу све видети тамо?

Пролазим кроз реку људи. Тезге су препуне разних драгулија.

"Ова хаљина вам је прелепа! Колико кошта? О, то је веома скупо." - то би била честа реакција купаца.

Људи су се гурали. Гужва је била све већа. Људи су из године у годину све чуднији. Једна жена је носила гломазан, веома необичан, шешир. Морам признати и смешан, пошто је био у облику ћурке. Једна је носила рукавице, а температура је била најмање тридесет степени.

Разгледала сам људе око себе и поглед ми се зауставио на инвалидским колицима. Колица су припадала човеку седе косе. Његове загасито плаве очи, испод дугих обрва, имале су нешто лепо, енергично, поносито и поштено. Носио је сиво прљаво одело. Ноге није имао, а лева рука му је била у завоју. Десном је држао шибице, вероватно их је продавао.

Када сам га видела, осећала сам се веома чудно. Сунчан дан, смешни људи око мене, па овај приказ. Кроз главу ми пролетеше мисли: последица рата, сао-

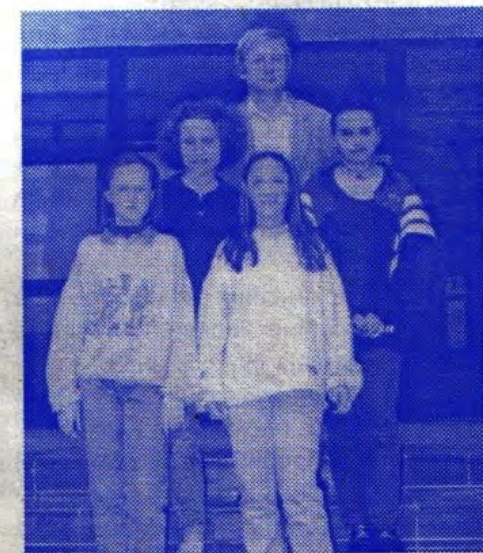
браћајна несрећа, а можда и нешто треће?

Колико је људи на овоме свету којима треба помоћ, који су незаштићени, који су болесни, који немају кров над главом? То, никада нећемо сазнати.

Марина Тешић, VII-2

НИЈЕДНА ПРИРЕДБА БЕЗ ЊИХ

Соло-певачи, са лева на десно: Ивана Поповић (VI-1), Александра Булајић (VI-2), Сандра Манојловић (VIII-2) и Бојана Пискулић (VIII-2) са Радишом Јовановићем, наставником музичке културе

НА УЛИЦИ

Стигао је март, прилично сунчан. Једног викенда моји укућани одлучише да одемо у Чачак до тетке.

Време је било веома топло. Претходне ноћи ветар је одувао сваки облачак. Небо бејаше угасито-плаво, а на сред њега блистало је златно мартовско сунце, које је позивало љубичице у теткиној баштици да отворе своје плаве и беле чашице.

У граду је било мирно. Кренули смо у шетњу. Лагано смо корачали улицама и разгледали излоге. Отишли смо у парк. У крошњама високог дрвећа хујао је ветар. Док смо тако ишли, за нама је све време скакутало једно кученце, дуге и жуте длаке. Имало је велике уши, које су покривале два крупна, црна ока. Враћали смо се кући, а оно је и даље ишло за нама. Наједанпут је потрчало ка улици. Наишла су кола великом брзином. Само су зашкрипале кочнице и ауто је прошао даље. На улици је лежао жути пас. Пришла сам му и помиловала га, а он ме је тужно погледао. Била сам срећна што је остао жив.

Пошто тетка није имала услове да се стара о њему, сестра и ја смо га одвеле на село. Куче се брзо опорављало и постало нам добар при-

јатељ. Кад год оно скаче по дворишту, присетим се тужног приказа са улице, а у ушима ми одзвања звук кочница, и увек имам утисак да се то мени догодило.

Ивана Ристићовић, VI-2

ОМИЉЕНА НАСТАВНИЦА

Дивна Живковић је наставница историје и географије.

Она је омања жена са црвено офарбаном косом. Очи јој блистају као два драга камена. Њен благи осмех свима нам је мио. Глас јој је као глас славуја птице.

Наставница Дивна је веома добра и племенита жена. Њено срце испуњено је љубазношћу и добротом. Несебично се труди да децу наоружа знањем. Не учи нас само историју и географију, већ и како да postanемо добри и часни људи, како да савладамо животне тегобе и како другима да помогнемо у невољи.

Наставница Дивна је старији наставник и за мене најбољи. Ње ћу се увек радо сећати као добре и племените жене. Надам се да ће се и већина мојих другова и другарица ње, такође, по томе сећати.

*Милена Јоксић, VI-2
Враћевшница*

ПРОЛЕЋНИ ДАН

Већ одавно се кроз грање дивљих кестенова увукла пурпурно-црвена светлост зоре. Сребро што с неба лепрша меша се са белим врховима планина.

Радосна је зелена травица проткана смехом и песмом. Плаво је насмејано небо. Зелене врбе клањају се реци. Смарагдна светлост обасјава цветове тек процветалих шљива.

Сунце, клизећи ка западу, залази за брдо и убрзо мрак обухвата читав простор. Потом се јави срп младог месеца изнад крошњи и само још слабашан ветрић заигра и настаде тишина.

*Марко Марковић, VI-1
Враћевшница*

*Ликовни прилоѝ
Немања Ерић, V, Враћевшница*

ЛЕТОПИС '97/98

30.I 1998. Десанки у част. - Задате теме о Десанки Максимовић (за зборник "Десанкини вртови детињства") обрадила 44 ученика (20 из VII и 24 из V разреда). Основној школи "Десанка Максимовић" у Земуну, као извршном издавачу зборника, достављени радови Милоша Зорића, Снежане Јелић, Јоване Миловановић, Биљане Спалевеић, Неде Цветковић (сви из VII-1); Тање Глишовић, Бојане Пискулић и Милене Поњавић (VII-2).

У истом циљу одабрани су и, такође, достављени ликовни радови.

Бојана Пискулић, VII-2

5.II 1998. Квиз "Десанкини вртови". - Наша школа иницирала, поводом стогодишњице рођења Десанке Максимовић, организацију квиз-такмичења у познавању живота и дела велике песникиње. С тим у вези, у Београду, у Школској редакцији Образовно-научног програма РТС-а одржан састанак Иницијативног одбора.

Учешће у квизу пријавило осам школа: Београд (Звездара), Горњи Милановац, Зајечар, Катун код Алексинца, Косовска Каменица, Пожаревац, Приштина и Футог.

Именован организациони одбор у саставу Весна Гајевић, дечји писац и уредник у Школској редакцији, Миљивоје Трнавац (Г. Милановац), Биљана Голубовић (Звездара), Миролуб Симић (Пожаревац) и Славица Матијевић (Футог).

М. Трнавац, настѝ.

14.II 1998. Састанак Организационог одбора квиза "Десанкини вртови". - Састанак одржан у Београду у Школској редакцији РТС-а. Утврђен садржај квиза, назив такмичарских рубрика, списак литературе и, оријентационо, време снимања. Такође договорено да свака школа-учесник квиза осмисли своју ТВ-разгледницу у трајању од једног минута.

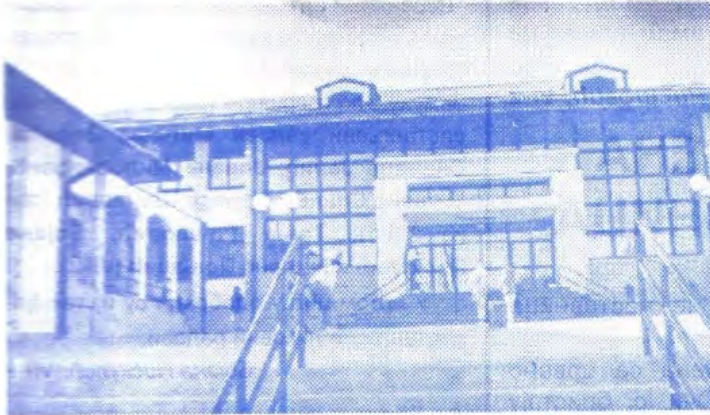
М. Трнавац, настѝ.

27.II 1998. Школско такмичење из биологије. - Најуспешнији су били: Александар Стојановић (VII-2), Милош Зорић (VII-1), Владимир Ликић (VII-1); Драгана Стефановић (VIII-1), Милутин Лазић (VIII-2) и Милан Божић (VIII-1).

Снежана Јелић, VII-1

ПРЕДСТАВЉАМО СВОЈУ ШКОЛУ (I)

Матична школа у Горњем Милановцу

Матична школа у Горњем Милановцу, улица Милутина Тодоровића Жица, бб
Матичну школу похађа 620 ученика
распоређених у 21 одељење

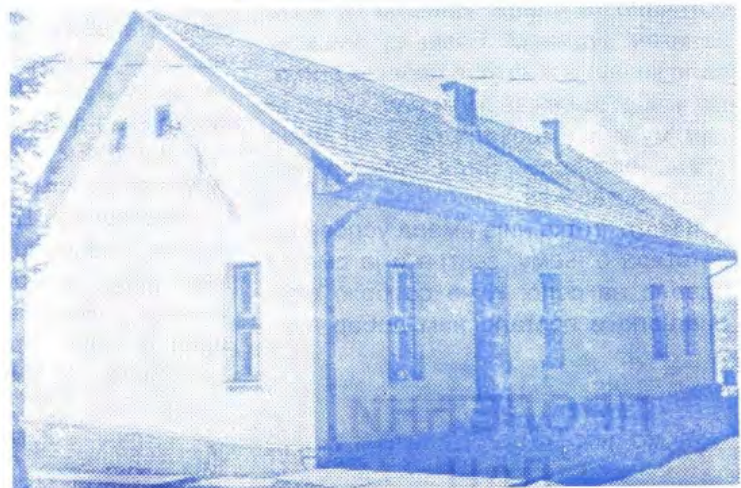
Школа је основана Одлуком Скупштине општине Горњи Милановац, број 1-06-12, од 22.11. 1991. године. Школа има 899 ученика распоређених у 40 одељења од чега 21 одељење у Матичној школи, а 19 одељења у 8 своских школа. Директор школе је **Милета Мијаиловић**, наставник; секретар **Мирјана Пршић**, дипломирани правник; школски педагог **Слободан Гагић**, а шеф рачуноводства **Драгослава Вуковић**, средња ек. школа.

Наставно особље

Радојичић Софка, проф. српског језика
Недић Снежана, професор историје
Средојевић Зора, проф. техн. образовања
Радловић Љубица, проф. физичке културе
Трнавац Миливоје, наст. српског језика
Милосављевић Владимир, проф. енглеског језика
Ковачевић Биљана, апсол. енглеског језика
Лазаревић Душан, наст. ликовне културе
Јовановић Радиша, наст. музичке културе
Илић Вера, наст. географије
Спасојевић Андрија, наст. физике
Миланковић Лела, наст. математике
Бежановић Бојана, наст. математике
Илић Петар, наст. биологије
Стефановић Милица, наст. хемије
Радичевић Саша, наст. разр. наст.
Средојевић Мирјана, наст. разр. наст.
Камалевић Марина, наст. разр. наст.
Бајић Надежда, наст. разр. наст.
Мијаиловић Милена, наст. разр. наст.
Ковачевић Невенка, наст. разр. наст.
Ивановић Марина, учитељ
Ивановић Весна, наст. разр. наст.
Антонијевић Сања, наст. разр. наст.
Грујић Душанка, наст. разр. наст.
Вуковић Верка, наст. разр. наст.

Четвороразредна школа у Сврачковцима има 26 ученика распоређених у 2 комбинована одељења. У школи наставу изводе **Лазић Мирјана**, наст. разр. наставе и **Вујовић Светозар**, учитељ.

Четвороразредна школа у Мајдану има 20 ученика распоређених у 2 комбинована одељења. Наставу изводе **Радичевић Мина**, наст. разр. наставе и **Прица Јела**, наст. разр. наставе.

Четвороразредна школа у Мутњу има 6 ученика. Наставу изводи **Ковачевић-Мирковић Весна**, наст. разр. наставе.

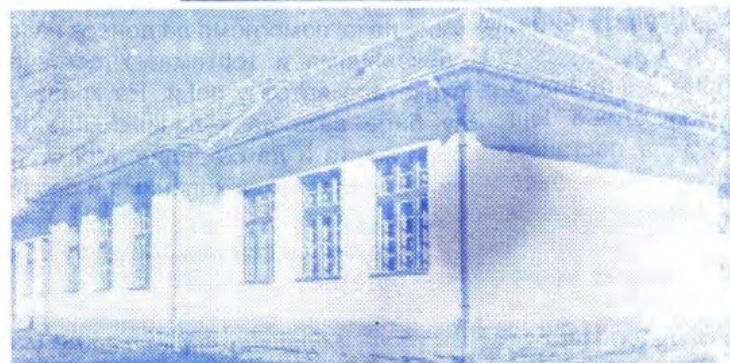
ПРЕДСТАВЉАМО СВОЈУ ШКОЛУ (II)

Четвороразредна школа у Горњој Црнући је неподељена школа са 7 ученика. Наставу изводи Николић Оливера, наст. разр. наставе.

Четвороразредна школа у Белом Пољу има 7 ученика. Наставу изводи Тороман Богдан, наст. разр. наставе, а замењује га Биљана Ђоковић.

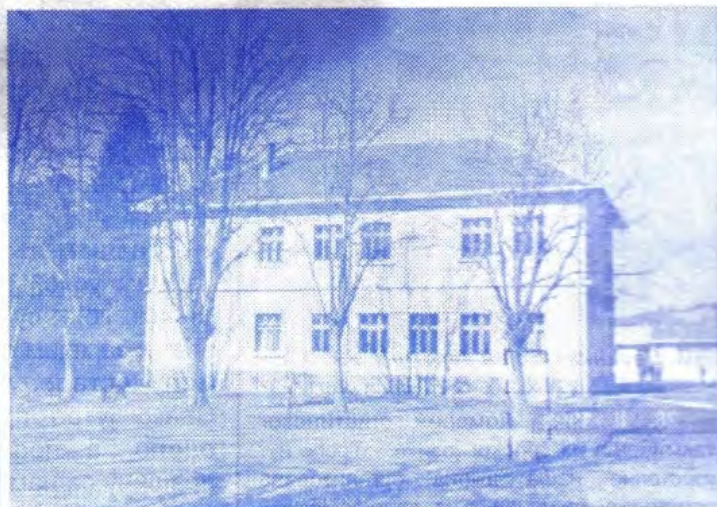

Четвороразредна школа у Доњој Врбави има 33 ученика распоређених у 2 комбинована одељења. Наставу изводе Лиљачки Марина, наст. разр. наставе и Ђурић Ангелина, учитељ.

Четвороразредна школа у Горњој Врбави има 7 ученика. Наставу изводи Мајсторовић Љубица, наст. разр. наставе.

Осморазредна школа у Враћевшници

Осмогодишња школа у Враћевшници има 9 одељења са укупно 173 ученика. Наставу изводе: Марић Драган, проф. биологије; Прокић Радмило, професор физичке културе; Срећковић Горан, проф. енглеског језика; Продановић Милимир, наставник физике и математике, који је и помоћник директора и руководилац две школе; Продановић Вера, наст. српског језика; Весовић Онежана, наст. разр. наставе; Живковић Дивна, наст. историје; Живковић Томислав, наст. тех. образовања; Пајовић Милета, наст. математике; Недељковић Верица, наст. хемије; Вучићевић Миланка, учитељ; Пантић Биљана, наст. разр. наст; Глишић Марина, наст. разр. наставе и Ненадовић Мирјана, наст. разр. наставе.

ВЕОМА УСПЕШАН РАД ЋАЧКЕ КУХИЊЕ

У издвојеном одељењу у Враћевшници, истичемо веома успешан рад ћачке кухиње и у овој школској години.

Топли оброк добија 90% ученика за само 35 динара месечно, а цена се није мењала у последње две године, захваљујући значајним средствима која ученици остварују друштвено-корисним радом на сопственој економији и економији ПИК-а „Таково“ и великој помоћи месне и општинске организације Црвеног крста.

И сви запослени у овом издвојеном одељењу улажу максималне напоре да ћачка кухиња, која има традицију од преко 50 година и даље успешно ради, дајући тако свој допринос целокупном животу и раду школе.

Миломир Продановић
руководилац издвојеног одељења
помоћник директора школе

Фотографије за овај број урадио Никола Делић, фотограф

Текстове за 8. и 9. страну написао Милета Мијаиловић,
директор школе

ЛЕТОПИС '97/98

Десанка - Бојан Јерemiћ, III-1

28. II 1998. Домаћин општинског такмичења из српског језика. - Трећи пут узастопно наша школа организовала општинско такмичење из српског језика. Овогодишње такмичење окупило 129 ученика из свих седам школа са подручја општине (V - 26, VI - 37, VII - 33, VIII - 33).

Из наше школе право учешћа на такмичењу имао 31 ученик (23 из матичне, 8 из Враћевшнице), а најуспешнији од њих биле су: **Јована Миловановић (VII-1)** и **Славица Јовићевић (VIII-2)**, које су у својим разредима биле општински прваци. **Милица Савић (VI-3)** освојила је друго место. Поред њих три на окружно такмичење квалификовали су се на основу постигнутог успеха (80% од могућег броја поена) још и **Александар Јоксић (V-3)**, **Марија Марић (VIII-2)** и **Милутин Лазић (VIII-2)**.

Бојана Пискулић, VII-2

7.III 1998. Општинско такмичење из физике. - Домаћин такмичења била ОШ "Таковски партизански батаљон", а такмичили су се ученици VII и VIII разреда. Нашу школу представљали су: **Јована Машић (VII-1)**, **Бојана Петровић (VII-2)**, **Милан Нишавић (VII-2)**, **Драгана Стефановић (VIII-1)**, **Божидар Белић (VIII-2)** и **Ана Петровић (VIII-1)**.

Најуспешнији наш такмичар била је **Јована Машић (VII-1)**, која је освојила прво место. Поред ње на окружно такмичење квалификовала се и **Ана Петровић (VIII-1)** као освајач трећег места.

Марија Рагосављевић, VII-2

7.III 1998. Општинско такмичење из биологије. - Такмичење одржано у ОШ "Свети Сава". Нашу школу представљали **Милутин Лазић (VIII-2)** и **Александар Стојановић (VII-2)** и освојили четврто, односно шесто место.

Александра Булајић, VII-2

СВАКОДНЕВНИ ПОСАО У КУЋИ

Ја свакодневно успремам своју собу. До пре неку годину то је био задатак моје мајке, а сада је ја у томе одмењујем.

Када устанем, отворим прозор да први сунчеви зраци посете и моју собу. У истом трену јутарњу тишину наруше раздрагани врапци. У дворишту се чује кукурикање петла.

Стављам постељину на прозор. Узимам усисивач и чистим тепих. Књиге које су увече остале на столу, за којим сам учила, оставићу међу остале, уредно спаковане. Свако јутро препаковавам своје одело, а после тога обришем праšину са намештаја.

Када се постељина исунча, паку-

КАД ОДРАСТЕМ БИЋУ

Деца радо маштају о томе чиме ће се бавити када одрасту. Сан сваке девојчице је да, када одрасте, постане балерина, учитељица, стјуардеса...

Мене ти послови не привлаче много. Ја више волим животиње. Још од малих ногу сањам да постанем ветеринар. Животиње у мени буде радост и срећу, а застиру тужне и суморне мисли.

Код моје баке на селу има много домаћих животиња. Када се тели крава, јагњи овца или праси крмача, ја сам ту да помогнем својој баки. Мени то не представља никакав проблем, јер волим то да радим.

Неки ми говоре да је посао ветеринара за мушкарце и да захтева енергије и доста учења, али ја се противим томе, јер волим животиње.

Моје другарице се гаде на тај посао. Кажу да не воле да гледају када на свет долазе младунци. Можда зато што им животиње баш ништа не значе.

Свако има право да се бави оним што жели, али да би нам посао ишао од руке, морамо и да га волимо.

Бојана Пајовић, V-2

јем је и стављам у ормар. Затварам прозор и у мојој соби настаје тишина. Нема више брбљивих врабаца, зујања бумбара и досадног лавеза паса. Седам за радни сто и узимам књигу да читам.

Пошто у соби проводим највише времена, увек ћу је са вољом сређивати. Тај посао се брзо заврши па се у соби може уживати и цео дан.

Нађаша Поломац, V-1

ОД СРЦА САМ СЕ СМЕЈАЛА

Освануо је двадесет и први новембар. Тога дана моја бака и дека славе своју славу Светог архангела Михаила.

Са родитељима сам кренула у госте. Када смо стигли у Шаране, у дворишту су нас дочекали: дека, бака, ујка, ујна, сестра и брат. Ушли смо у кућу где нас је сестра послужила и скувала мами и тати кафу.

Ујна је замолила сестру, брата и мене да јој помогнемо да донесе вазе са колачима и тортама. У соби је пуцкетала ватра у пећи. На кревету су биле вазе са колачима, али је било места и да се седне. Мој брат није видео плех са колачима и сео је у њега.

Тада смо се сви смејали да су нам сузе потекле.

Маријана Анђонијевић, V-1
Враћевшница

LOVE

Give me anL
Give me anO
Give me anV
Give me anE

Алчександра Тојаловић, V-2

Илустрација бајке „Кресиво“ Ханса Кристијана Андерсена
Јелена Тешић - Доња Врбава

СТИГАО ЈЕ МАЈ У НАШ КРАЈ

Пролеће се ушуњало у мој крај и пробудило уснулу природу.

Младим брезама је даровало зелене лепршаве хаљинице, а великим багремовима пролећне мантиле са белим туфнама. Овдашње ливаде до пре месец дана биле су прекривене дебелим снежним покривачем, а сада је на њима израсло разно биље. Оно позива бубмбаре и пчеле на пролећне гозбе. Као да је сунчева вила обасула природу златним сјајем. Малено лишће ђарлија на пролећном развигорцу. У пространим њивама брује трактори који се црвене као зреле вишње. Птице пишу поезију

коју ће певати овог пролећа. На крововима своских кућа свакодневно се могу видети парови лапта који су се управо са коферима вратили са југа.

Ја највише волим пролеће јер је оно најсликовитије годишње доба.

Иван Илинчић, IV-2

ДРАГИ ПОЗНАНИК

Била сам са мамом на мору. Имала сам шест година. Упознала сам доста људи. Неки су ми се свидели, неки не.

У место је дошла мамина давнашња пријатељица са кћерком која је имала десет година. Привукла ме та ђудљива девојчица златне косе, крупних очију.

Дружила сам се са њом сваки дан, купала, шетала и причала. Она је имала своје тајне и поверавала их мени, а ја сам се трудила да их иако мала разумем и сачувам. Увек је била спремна на осмех. Са осмехом из очију кој је излазило сунце.

Дани су брзо пролазили и дошло је време да кренемо кући. Ја сам обојавала Ану и стрепела од растанка.

Од тада се нисмо виделе. Ана живи далеко. Не знам ништа о њој. Можда се променила. Она је моја драга познаница из дана мог раног детињства и волела бих да таква и остане.

Исидора Руменовић, IV-1

ПРОЛЕЋЕ

После дуге и веома снажне зиме, најзад се успавано пролеће пробудило пољупцем сунца.

Плахи поветарац доноси са свих страна опојни мирис процветалог цвећа и дрвећа. Птице извијају своју дивну песму, коју певају кад праве гнезда за своје птиће.

Цвеће, које је било покривено земљом, провирило је гордо главице.

Пролеће је донело пуно дарова природи. Много волим пролеће. То је дивно годишње доба које ме увек радује.

Бојан Побовић, IV
Мајган

ДЕСАНКА

Десанка, Десанка -
била си нам мила бака.
Писала си песме fine
и смишљала врлине.
Твоје се име свуда слави
и помаже нашој глави.

Невена Павловић, IV
Доња Врбава

14.III 1998. Награђени литерарци у Београду. - Литерарци награђени на литерарном конкурсу Општинске организације СУБНОР-а поводом 15. октобра, дана када су 1941. године немачки окупатори спалили Горњи Милановац, ишли су на излет у Београд и том приликом били гости РО СУБНОР-а.

Према програму домаћина, посећени су Војни музеј, Музеј Бањичког логора, Споменик ослободиоцима Београда, здање Народног позоришта и метро. Панорамски су разгледани значајнији културно-историјски споменици и други објекти нашег главног града.

Најимпресивнији део овог незаборавног излета био је сусрет и разговор младих литерараца са Средојем Урошевићем, прослављеним ратним командантом, и борцима НОР-а Милисавом Лукићем, председником РО СУБНОР-а, Милисавом Ђурићем Павлом, Милетом Марковићем и Јованом Радовановићем.

Слободанка Штјрбац, VII-1

21.III 1998. Домаћин општинског такмичења из историје. - Такмичили се ученици VII и VIII разреда. Наши представници показали добро знање. На окружно такмичење пласирали се Добривоје Солујић, VIII-2 (освојио друго место); Милан Божић, VIII-1 (треће место); Биљана Спалевић, VII-1 (пето место).

Јована Машић, VIII-1

28.III 1998. Општинско такмичење из географије. - Такмичили се ученици VII и VIII разреда, а домаћин била ОШ "Момчило Настасијевић". Нашу школу представљали Јована Машић (VII-1), Јована Миловановић (VIII-1), Ана Петровић (VIII-2) и Милутин Лазић (VIII-1), који је био победник у својој категорији и једини наш представник који се квалификувао за даље такмичење.

Бојана Пискулић, IV-2

15.IV 1998. ТВ-разгледница. - Експерт Телевизије Горњи Милановац снимила по сценарију наставника Миливоје Трнавца, прилог за ТВ-разгледницу Школа, коју ће РТС емитовати у оквиру квиза "Десанкини вртови".

Редакција

16.IV 1998. Барелџф Десанке Максимовић. - Идући у сусрет стогодишњици рођења Десанке Максимовић у холу Школе постављено споменик-обележје у облику отворене књиге са ликом песникиње на левој и стиховима њене песме "Верујем" на десној страни.

Аутор барелџфа, рађеног по идеји наставника Миливоја Трнавца је Небојша Савовић Нес, академски везар из Горњег Милановца.

Бојана Пискулић, VII-2

ЛЕТОПИС '97/98

6. и 7. V 1998. Квиз "Десанкини вртови". - У Београду, у организацији Школске редакције Образовно-научног програма РТС-а, одржано квиз-такмичење посвећено стогодишњици рођења Десанке Максимовић.

У квизу учествовале школе које носе име ове велике песникиње из осам места: Београд (Звездара), Горњи Милановац, Зајечар, Катун код Алексинца, Косовска Каменица, Пожаревац, Приштина и Футог.

Нашу школу у овом надметању представљали ученици VII-1 Милош Зорић, Биљана Спалевић и Слободанка Штрбац, док су резервни чланови екипе биле Јелена Петровић (VIII-2) и Тања Јаковљевић (VI-3).

Победници квиза су ученици из Косовске Каменице, који су за своју школу као награду добили телевизор. Екипе Звездаре и Пожареваца као другопласирани и трећепласирани својим школама донеле су музичке стубове.

Према изјави председника жирија проф. др Слободана Ж. Марковића све екипе су показале изванредно знање у познавању живота и дела највеће српске песникиње 20. века.

Прво емитовање квиза предвиђено је за 14, 15. и 16. мај.

Иначе, истовремено је снимљена и емисија "Литерарни тренутак", у којој су читани најбољи радови инспирисани животом и делом Десанке Максимовић. Нашу школу у овој емисији представљају Јована Миловановић (VII-1), Милош Зорић (VII-1) и Милена Поњавић (VII-2). Ова емисија, како је изјавила Весна Гајовић, уредник Школске редакције, биће на програму у септембру.

М. Трнавац, насШ.

Мала сирена - Невена Маџијевић III-3

СУСРЕТ СА ГЛУМИЦОМ

Прошлог лета у мојој кући гостовала је позната глумица Ивана Жигон. Када је стигла, мој брат Немања и ја смо се стидели од ње, али уз причу и смех смо се опустили. Постали смо прави другари.

Она је одлична филмска и позоришна глумица, али у природи обична девојка. Врло је лепа, са црном, дугом косом и крупним искреним очима. Причала нам је о свом животу, улогама, представама и колегама глумцима. Дуго смо шетали по Калипољу и Таламбасу. Било је занимљиво слушати како рецитије стихове мог деде, Добрице. Увече је седела уз ватру и певала. Највише ми се свидело како пева руске песме.

МОЈА МАЈКА

Мени је најдража особа на свету мајка. Драги су ми и други, али своју мајку волим више од свега.

Она има дугу косу, црне очи и бело лице. Њене руке ме често помилују. Моја мајка је добра, нежна и племенита.

Суботом и недељом шетамо градом. Понекад ме одведе у неки музеј или галерију. Некад ми исприча занимљиву причу или се са мном игра. Мајка зна да буде веома строга када сам несташна. Жао ми је кад ме изгрди, али ја знам да ме она и тада много воли.

Ја покушавам да се лепо понашам према мајци. Понекад је обрадујем неким поклоном. Када је мајка поред мене, осећам радост, сигурност и срећу.

Тамара Рагојчић, III-3

ИСПОВЕСТ БАЧЕНЕ ЛУТКЕ

Једнога дана ме моја власница Маја бацила у неку стару кутију. Њена мама ме је заједно са осталим старим стварима однела на таван.

Започео је мој тужни живот. На тавану је било пуно прашине. Дани су пролазили, а ја сам туговала и замишљала како би се сада са мном играле Мајине другарице. Недостајала ми је слобода. Размишљала сам како би ме Маја сада чешљала, мењала ми нова одела, како бисмо шетале шумом и слушале цркулт птица. Сећала сам се дана када сам била срећна и најлепша међу Мајиним луткама. Што сам се више сећала, била сам све тужнија. Сваки дан сам очекивала да ће ме неко пронаћи, да ћу му се можда допасти.

И сада сам у старој, прашњавој кутији. Нисам изгубила наду да ћу једнога дана украсити нечију собу. Како бих тада била срећна!

Кашарина Аврамовић, III

Сврачковци

ЈЕДАН ДАН У ПРИРОДИ

Једног пролећног јутра, баш када петлови закукуричу, шетала сам се по старој липовој шуми. Сунце ме је поздрављало топлим зрацима. Крај воденице чији точак весело бруји посматрала сам природу. Дрвеће је добило цветне кошуље. Мирис цвећа ме опија. Цветна шума бруји исто као набујали планински поточић. Пчеле непрестано лете од цвета на цвет. Ветар се пробудио и игра се заједно са шумским цвећем.

То је био прекарсан пролећни призор.

Ана Ђушиновић, III-2

Кад је одлазила, пуно нам се захвалила на лепом и пријатном одмору. Уз поздрав, обећала је да нам пошаље улазнице за неку своју представу.

Михаило Ерић, III
Враћевшница

ДА САМ СВЕМОЋАН

Једног дана, када сам се вратио из школе, у кући сам нашао чаробни штапић.

Помислио сам да би он могао да ми помогне да будем свемоћан. И стварно је било тако. Узео сам штапић, бацио на себе чини и постао свемоћан. Путовао сам по свету и помагао људима. Помогао сам деци без родитеља, помогао сам сиромашнима и свима којима је помоћ била потребна. За себе сам створио много играчака и разних других ствари.

Док сам ја тако путовао по свету и помагао људима, неко ме је ухватио за раме и почео да ме дрма. То је била моја мама. Схватио сам да је све то био само сан и помислио сам да је штета што ово није стварно. Да сам ја моћан, ја бих стварно помагао људима.

Г. Мијаџовић, III
Горња Врбава

У МАЈУ

У мају цвета најлепше цвеће, ливада постане шарени ћилим, на њега мноштво бубица слеће, ту је често и коњиц вилин.

У мају пре стотину лета родила се једна девојчица мала, расла је у крилу шареног цвета и постала песникиња славна.

Сада њено име моја школа носи у мају заблиста ко бисерни ђердан, ми јуримо ливадом са цветом у коси и певамо песме за њен рођендан.

СШефан Мијаџовић, III-1

ПРОЛЕЋЕ

Кад пролеће стигне, све ратаре на ноге дигне. Уз топлине све веће, брзо порасте цвеће.

Снег више не веје, ратар већ почиње да сеје. На дрвећу процвето цвет, пролећу се радује сав свет.

Никола Маринковић, III
Доња Врбава

НЕВЕН

У мојој башти после кише најлепше невен мирише.

Невен цвеће ме мами па га поклањам мами.

Мама воли цвеће од невена, а ја сам њена вољена Невена.

Невена Јанковић, III
Бело Поље

Пролеће - Саша Радуловић, II

ЛИЧНОСТ КОЈУ ВОЛИМ

Представићу вам своју омиљену личност.

Та особа је нежна, весела и пуна љубави и топлине. Она има црну косу и црне очи. Учи нас да се лепо понашамо и уводи нас у свет знања.

Сва деца је воле, а воли и она нас. Ја је чекам свако јутро да идем са њом у школу.

ЛИВАДА У МАЈУ

Мај је најлепши пролећни месец. Где год погледаш - лепота, радост, милина.

Ливада обасјана сунцем купа се у јутарњој роси. Цвеће отворило своје крунице, а опојни мирис мами госте са свих страна. Ту су пчеле, лептири, бумбари, деца, јагањци. Све се измешало у мајском шаренилу.

Црвене булке се шепуре као праве принцезе. Хаљине им лепе плави звончићи, а жути маслаци се осули као ниске дуката. У долиници жубори бистри поточић, а букети светложутих јаглаца прекрили његове обале.

Један дечак појури за шареним лептиром, а он се вину високо да поздраву Сунце.

Александар Мамић, II-2

САЊАО САМ

Ја сам капетан брода, али не обичног брода, већ свемирског.

Кренули смо на пут ка Граду Светлости који је нападнут од стране непознатих свемираца.

Док полако освајамо звездано пространство, на командној табли су се палила и гасила разнобојна светла. Изненада се на табли упали црвени знак за опасност. Наређујем да се брод заустави како бисмо се спремили за борбу. Моји дугови Срђо, Иван и Никола су поред мене. Облачимо сјајна одела, стављамо кациге на главе и узимамо ласерске пиштаљке. Брод се јако затресао, осетио сам да падам. Бол ми је отворио очи. Био сам на поду поред кревета а у рукама сам уместо пиштаљке стезао књигу "Путујемо свемиром".

Остала је тајна ко је напао мој брод и да ли бисмо спасли Град Светлости, јер је мој сан био грубо прекинут.

Владимир Бугеша, II-1

Моја омиљена личност је моја учитељица **Марина**.

*Игор Маринковић, II
Доња Врбава*

МОЈ ОТАЦ

Причаћу вам о свом оцу, мојој омиљеној личности. Средње је висине, има црне очи и црну косу. Хода лагано, говори тихо и ретко се смеје. Ради у "Дечјим новинама". Брине о брату и мени. Вози нас у школу, води нас код лекара, купује нам све што нам је потребно. Жели да будемо добри, послушни, да завршимо школу и да се нама понеси. Често нас мази, мада понекад крије своја осећања. Не туче нас, али нас понекад изгрди ако смо неваљали.

Тату много волим зато што се игра и дружи са братом и са мном. Срећна сам када нас води са собом, а нарочито када нас одведе у своје предузеће.

Весна Миланковић, II-3

МАМИНО СРЦЕ

Ја знам да ме мама воли. Када је погледам, видим јој осмех на лицу.

Она се брине о мени. Када играм фудбал, она навија за мене. Кад пођем у школу и кад се вратим, њен поглед ме стално прати.

Ја волим своју мајку и знам да њено срце куца за мене.

*Милов Лазић, II
Горња Врбава*

ШАЛА ЈЕ УСПЕЛА

Април је месец шале. Једва сам чекала када ће да стигне први април. Данима сам смишљала како ћу да се нашалим са мамом.

Јутро као и свако друго. Устајемо, у журби се облачимо, гужва за купатило. Мами треба доста времена да се нашминка.

Крећемо у школу. Зовем маму са врата: "Мама, пукла ми чарапа!" Она се окрену и изговори једну ружну реч. Ја јој одговорих: "Апри-ли-ли-ли!" Мама се слатко насмеја, пољуби ме у образ и настависмо камо смо пошле.

Била сам срећна што се мама није наљутила. Шала ми је успела.

Катерина Ивановић, II-1

СПОРТ

14.II 1998. Општинско такмичење у одбојци. - Пионири наше школе заузели друго, а пионирке треће место. Такмичило се пет школа - четири градске и Прањани. Домаћин - ОШ „Момчило Настасијевић“

22.II 1998. Општинско такмичење у кошарци. - Пионирке наше школе заузеле друго, а пионири четврто место. Организатор такмичења наша школа.

4.IV 1998. Општинско такмичење у малом фудбалу. - Пионири наше школе општински прваци. Такмичиле се екипе из свих седам основних школа са подручја општине.

До победничког трона наши фудбалери дошли победама над ОШ „Таковски партизански батаљон“ (резултат 1:0, стрелац **Александар Николић, VII-1**) и над ОШ „Свети Сава“ (резултат 2:1, стрелци **Бојан Томовић, VIII-2**, и **Марко Миловановић VIII**, Враћевшница).

Уз екипну победу нашим фудбалерима припала су још два признања: **Бојан Томовић (VIII-2)** проглашен је за најбољег играча, а **Марко Миловановић** за најбољег голмана.

10.IV 1998. Пролећни школски крос. - Одржан на терену СД „Таково“. Учествовали ученици V-VIII разреда. Кроз шизл прошло 266 ученика у четири категорије.

Победници по категоријама:

а) **Пионирке V-VI разред:** *Врсна Крушковић (VI-2), Јована Бартошић (VI-2), Јасмина Влашковић (V-3)*

б) **Пионири V-VI разред:** *Миленко Јевтић (VI-1), Маринко Јанковић (VI-1), Младен Остојић (VI-2)*

в) **Пионирке VII-VIII разред:** *Јелена Лукић (VI-3), Ана Милосављевић (VIII-1), Драгана Караулић (VII-1)*

г) **Пионири VII-VIII разред:** *Стефан Нешковић (VIII-1), Александар Ристивојевић (VIII-1), Драгољуб Лазовић (VIII-1)*

18. IV 1998. Крос „Таковски устанак“. - Одржан на простору Спомен-комплекса у Такову, а поводом дана општине. Ученици наше школе, предвођени професорима физичке културе **Љубицом Радфуловић** и **Радмилом Прокићем**, масовно учествовали.

Признање школе и професору. - На отварању овогодишњег Кроса „Таковски устанак“ нашој школи уручен пехар за освојено прво место на прошлогодишњем петом кросу у конкуренцији основних школа. Пехар и диплому примио **Бојан Томовић (VIII-2)** који је на Кросу '97 заузео пето место. Награду је добила и професор **Љубица Радуловић** као најуспешнији наставник физичке културе.

Бојана Пискулић (VII-2)

❖ Мала анкета

**КОГА БИСТЕ ПОВЕЛИ
НА ПУСТО ОСТРВО****КАКО БИСТЕ СЕ
ОПРЕМИЛИ ЗА ТАЈ ПУТ**

(Пита ко мора - зато што му је уредник
то задао - а одговара ко „има петљу“)

* На пусто острво повео бих свога брата.
/Бобан Пеџковић, V-3/

* Мечку Божану да играмо кликера.
/Милош Симовић, V-3/

* Ишао бих сам!!!
/Александар Илић, V-3/

* Ја бих повео Данијелу Стефановић.
/Милован Ковачевић, V-3/

* Мајмуна да ми прави друштво.
/Предраг Николић, V-3/

* Повео бих Јасмину Делић.
/Александар Обреновић, V-3/

* Своју бабу бих повео.
/Владимир Мијаџовић, V-3/

* Спаковала бих дечка у путничку торбу и...
/Драгана Јанковић, VI-3/

* Понела бих пасту за зубе и рибаћу
четку.
/Данијела Вукашиновић, VI-3/

* Понео бих специјални штап за пецање
рибица по сувом.
/Владимир Глишовић, V-2/

* Спремила бих шатор и повела
симпатију на...
/Мирјана Јовановић, V-3/

* Кад бих могла најрађе бих понела целу
кућу.
/Јасмина Влашковић, V-3/

* Понела бих само мало хране.
/Невена Јовановић, V-2/

* Повео бих најбољу другарицу.
/Никола Ликић, V-2/

Пишале и записале
Ивана Ломић (V-3) и
Марина Раговић (V-3)

Илустрација бајке „Паџулјак Кукурузовић“ - Јована Сџековић, I-2

КАКО САМ СЕ УПЛАШИЛА

Једног дана моја мама, сестре и ја
враћале смо се из Чачка аутобусом. Моје
сестре су селе назад, а мама и ја напред.
Пошто су ми сметале шналице, ја сам их
скинула и оставила на седиште.

Пут ми је брзо прошао. Када сам
погледала на прозор, били смо већ у
Милановцу. Мама ми је рекла да одем до
сестара да им кажем да ћемо сад да
изађемо. Када сам отишла, врата аутобуса
су се отворила. Сестре су ми рекле да
изађем са њима, али ја нисам могла да
изађем јер су ми шналице остале на
седишту.

Отишла сам по шналице, али мама је већ
изашла јер је мислила да ћу да изађем са сес-
трама. Узела сам шналице, али врата од
аутобуса су се затворила. Почела сам да
плачем и замолила возача да ми отвори.
Обливена сузама изашла сам напоље.

Тога дана сам се много уплашила јер сам

мислила да никада нећу видети моју маму и
сестре.

Маја Обрадовић, I-3

ДА САМ ЗЛАТНА РИБИЦА

Да сам златна рибица,
свима бих жеље испунила
и све бих им учинила: испунила жеље које
жеље
па да се веселе.

Деци бих пред спавање
причала приче као мајке,
а ђацима бих помагала
да решавају задатке.

Учинила бих мамама и татама
све што желе: да мало раде
и осмехе деле.

Јована Сџековић, I-2

МОЈА МАМА

Моја мама најлепше очи има
и стално ме прати њима.

Моја мама најнежније руке има
и често ме загрли њима.

Она ми је као мирис цвету,
она је нешто најлепше на свету.

Тања Галовић, I-2

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће је опет,
природа се буди.
Све је процветало,
сви су радосни,
биљке, животиње и људи.

Славица Браковић, I
Горња Врбава

МОЈА ШКОЛА

Моја школа носи име познате песники-
ње Десанке Максимовић. Налази се у
Сврачковцима. Нова је и лепа. Има две
учионице, кухињу, ходник и библиотеку. Око
школе је велики парк, лепа ограда и стаза
за пешаке. Моја школа има најлепше
игралиште.

Ја сам најсрећнија када сам у својој
школи.

Јелена Лазић, I
Сврачковци

МОЈА ШКОЛА

Моја школа се зове ОШ "Десанка
Максимовић". Она је велика, лепа, нова,
чиста и уредна.

Највише у њој волим салу за физичко,
библиотеку и школско двориште. У сали са
друштвом играм фудбал, у дворишту се
јурим, а у библиотеци узимам разне басне и
сликовнице.

Владимир Рашић, I-3

❖ Еколошки разговори

МЛАДИ И ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Често слушамо на телевизији или радију, а понекад прочитамо и у штампи: "Наша животна средина је угрожена", "Животна средина у катастрофалном стању", "Апел за бољу животну средину"... Слушамо и читамо о узроцима тог "катастрофалног" и "тешко поправљивог" стања, а онда се запитамо шта је заправо довело до све већег уништења те средине, неопходне - како и само име каже - за неки живот.

Животна средина? Животна јер омогућава опстанак живота на овој нашој јединој планети. Средина јер је простор насељен бићима која су, и без човековог мешања, међусобно савршено усклађена. Кажемо без човековог мешања, јер све је теже одредити шта је то заправо чиста животна средина? Човек се појављује свуда: од једног пола, преко екватора, до другог пола; од далеког истока до далеког запада. И где год се триви, он понешто уништи. Да ли намерно или случајно, гради фабрике, сече шуме, измишља разне загађујуће материје које баца у реке и мора, или их пушта у ваздух. Тако уништава озонски штитач, појачава ефекат стаклене баште. Дноси човек биљке и животиње из разних крајева света и насељава их тамо где им није место, где се пренамноже и наведу више штете него користи... И још штета "савршени" људски ум је у стању да измисли - уништи. Можда му у почетку намере и нису биле лоше. Тај просечни интелектуалац је хтео да себи, својој породици, пријатељима, омогући лакши, удобнији живот. А онда је интелектуалац постао деструктивац и у својој похлепи постао себичан, угађајући само својој људској потреби. А остали животи на овој планети? А биљке, животиње, гљиве... Све које су међусобно и са својом средinom савршено усклађене - трпе. И пате. А намоћне су да промене себичног интелектуалца.

Кад би се тај само мало обуздао и свој интелект употребио рационалније, остали животи не би, или би мање, патили. Кад

бисмо ми, људи, пошав од свог дворишта, баште, града, фабрике, почели да бринемо за животну средину, свет би био нормалнији.

Ми можемо да не бацамо папирине по улици, или још горе по трави, у шуми, али можемо и да опоменемо онога кога видимо да то ради. Ми можемо да видимо дивљу депонију и да јавимо служби градске чистоће да је почисти. Ми млади можемо да очистимо обале једине реке која протиче кроз наш град, доносећи нам, некада, тајни шум са свога извора, а сада кесе пластичне, одбачене гуме, акумулаторе и старе штедњаке. Можемо да замолимо деду и његове другаре да мало мање секу шуму. Можда ће те наше акције запазити директор фабрике и запитати се кад је последњи пут поставио, или почистио, филтере на својој фабрици. А кад за то чују остали директори, можда ће се и они то запитати. Па кад се то деси у већини градова у мојој земљи, можда одговорница падне на памет да одавно нису донели никакав званични акт о заштити и унапређењу животне средине у нашој земљи. Онда ће контактирати колеге из суседних земаља да се договоре о заједничким акцијама. Позваће стране моћнике да финансијски помогну спасавање сиромашнијих земаља, а не да нуклеарни отпад складиште на њиховим територијама, потпуно незаштићен, опасан и најопаснији. А велики фабриканти ће улагати, макар делић богатства, у, ваљда се то тако каже, "чисту технологију", "рециклажу" и прављење производа који ће мање да загађују нашу, већ тешко рањену, планету. Ех, пуста жеље и надања!

Од свега овога мислимо да су се мало освестили једино они који су извозили и увозили разне биљке и животиње и настањивали их где им није природно место. Ваљда су схватили да не вреди уносити неприлагођен живот тамо где већ постоји прилагођен. Они народи, који су већ скоро све живо уништили у својим земљама, пуно улажу да поврате то што су непажњом изгубили. Ми, неразвијени, још имамо нешто што је вредно, што треба чувати, о чему се бринути, ми још имамо релативно заштићену животну средину, а питање је до када. Док се ми млади организујемо да очистимо нашу једину реку, да поново чујемо шум са њеног извора, надамо се да та светска технологија неће толико напредовати, да нам сасвим уништи нашу плаву планету.

Теме су, фебруара 1998, обрадили ученици VI-3 са одељењским старешином Милеѝом Пајовићем

Руба - Бранка Цветковић, IV-2

ДРОГА ИЛИ ЖИВОТ

НАРКОМАНИЈА НИЈЕ ЗАДОВОЉСТВО - ТО ЈЕ БОЛЕСТ

Дроге су токсичке (отровне) супстанце, које унете у организам доводе до тешких последица. Изазивају стања психичке и (или) физичке зависности. Брзо доводе до потребе за свакодневним узимањем, уз стално повећавање дозе (физичка зависност). Нагла обустава уношења дроге, код зависника изазива апстиненцијалну "кризу" - тешко стање праћено јаким боловима, дрхтањем, нервозом, несаницом... Због новца за набавку дроге улази се и у криминал (крађе, провале, проституција, фалсификовање...).

Разне врсте дрога имају различите ефекте, али све оне изазивају озбиљне последице.

НЕМА "ЛАКИХ" И БЕЗОПАСНИХ ДРОГА - СВЕ СУ "ТЕШКЕ" И ОПАСНЕ

Дроге су бежање од реалности и живота. Не решавају проблеме, већ их само умножавају и продубљују.

ШКОЛА И ДРОГЕ НЕ ИДУ ЗАЈЕДНО

Уз дрогу губиш вољу, жељу и способност да учиш и радиш. Заборављаш на себе, своју породицу и пријатеље.

ПОСЛЕДИЦЕ УПОТРЕБЕ ДРОГА

Најчешће телесне последице: оштећење можданих ћелија и срца, хормонски поремећаји, пад одбрамбених снага организма, ризик од ХИВ инфекције (СИДА) и хепатита, чести смртни исход (предозирање, нечиста дрога...).

Најчешће психичке последице: страх, депресија, губитак концентрације и памћења за скорије догађаје, конфузност, халуцинације, лудило...

Најчешће социјалне последице: проблеми у породици и браку, губитак пријатеља, изолација од људи и живота, прекид школовања, тешкоће у раду, криминал, осиромашење...

ДРОГА ИЛИ ЖИВОТ

ИЗАБЕРИ САМ

ПОСТОЈИ ХИЉАДУ ДОБРИХ РАЗЛОГА ДА НЕ УЗМЕШ ДРОГУ

1. Зато што растеш, развијаш се, стичеш нова искуства и знања
2. Зато што волиш да волиш (себе и друге) и да будеш вољен
3. Зато што желиш да будеш слободан и да имаш права на своје изборе
4. Зато што желиш да лепо изгледаш, да се допаднеш себи
5. Зато што желиш да управљаш својим животом, поступцима и догађајима
6. Зато што желиш да будеш срећан, задовољан и да се лепо осећаш
7. Зато што желиш да будеш креативан, да развијаш своје способности и интересовања

1. Дрога омета твоје телесно, емотивно и интелектуално сазревање
2. Дрога те излује од света, забораваш на себе и друге људе
3. Дрога ти одузима слободу, јер постајеш "роб хемије"
4. Дрога доводи до лошег физичког изгледа, исцрпљености и запушености
5. Дрога управља тобом. Ти не можеш да контролишеш дрогу - она контролише тебе
6. Дрога пружа лажно и краткотрајно задовољство, а последице су тешке и трајне
7. Дрога не подстиче машту и креативност, већ доводи до губитка интересовања за све и свакога

АКО ОД ХИЉАДУ ДОБРИХ РАЗЛОГА ДА НЕ УЗИМАШ ДРОГУ ЗАПАМТИШ САМО ОВИХ СЕДАМ - ИЗБРАО СИ ЖИВОТ!

Завод за болести зависности - Београд
Ул. Теодора Драјзера бр. 44
контакт телефон 011/ 663-944

Завод за болести зависности се бави превенцијом, лечењем и рехабилитацијом поремећаја изазваних злоупотребом дрога, лекова и алкохола.

ЗА ОШТРОУМНЕ И ОНЕ КОЈИ ТО ЖЕЛЕ ДА БУДУ

1. Колико рођендана има мајка троје деце?
2. Напиши нулу помоћу три тројке.
3. Горело је пет свећа. Три смо угасили. Колико ће их остати?
4. Колико је трећина и по од 100?
5. У корпи има пет јабука. Треба их поделити петорици ученика тако да сваки добије по једну јабуку и да једна јабука остане у корпи. Како?
6. На рукама има 10 прстију. Колико прстију има на 10 руку?
7. Који број за три мање броји кад на глави својој стоји?
8. Напиши број 11 не подижући оловку од папира.
9. Између цифара 1 2 3 4 5 6 7 8 9 постави знаке плус и минус само на три места, тако да резултат буде 100.

10. Пешак пређе 2 км и онда запита првог пролазника колико има још до првог села. "Прешао си тек прву трећину прве половине пута," одговори му пролазник. Колико је требало још да се иде до тог села?

Загашке огабрао и уредио Милеша
Лајковић,
наш. машемашике

АСОЦИЈАЦИЈЕ

1. Час физике - Хорор у тишини.
2. Час музичког - Све сами славуји.
3. Час биологије - Смех на продају.
4. Час енглеског - Утакмица "Звезда" - "Партизан".
5. Час историје - 1371. година, шаљи даље.
6. Учионице - Проклете собе.
7. Ходници - Места за одмарање у току часа.
8. WC - Уточиште на одморима.
9. Родитељски састанак - Маскенбал намрштених лица и чудних мисли.
10. Ђаци - Изгубљена деца.

Смишљала Тања Јаковљевић, VI-2

Ликовни прилог -
Јелена Анђонијевић, III, Доња Врбава

ЛАПСУСИ (V)

- 1/59. Ђелије су место код Лајковца.
/Станко Илинчић, V-3 - час биологије/
2/60. Многобошци су били патриоти.
/Милован Ковачевић, V-3 - час историје/
3/61. У Бартоломејској ноћи Французи су побили 40.000 Срба.
/Александар Дабижђевић, VII-1 - час историје/
4/62. Јаничари су се одметали у хајдуке.
/Александар Јевтовић, VII-1 - час историје/
5/63. Чесма је водени екосистем.
/Милан Радовановић, VII-1 - час биологије/
6/64. Највећи град Америке је Канада.
/Милан Радовановић, VII-1 - час географије/
7/65. Разуђеност је број густине обала.
/Ивана Поповић, VII-1 - час географије/
8/66. На прошлом часу смо учили географске религије (Требало је... регије).
/Ацо Глигоријевић, VI-2 - час географије/
9/67. Милешева је син краља Уроша II.
/Братислав Лазовић, VI-3 - час историје/
10/68. Биљке у Средоземљу су меснате.
/Милош Матовић, VI-3 - час географије/

Лајсусе зајисују: Марина Раговић (V-3),
Тања Јаковљевић (VI-2), Виола
СШевановић и Весна Срећеновић (VI-3),
Биљана Сјалевић (VII-1).

Врѝ деѝињсѝва

Лист ученика ОШ "Десанка Максимовић" - 32300 Горњи Милановац
Улица Милутина Тодоровића Жица 66 * Тел: 032/710-006 * Тел/факс: 032/725-374

ГОДИНА III

БРОЈ 6

МАЈ 1998

Тираж

1000 примерака

Директор
Милета Мијаиловић

Главни и одговорни уредник
Миљивоје Трнавац, наст.

Литерарне и ликовне радове
млађих основаца одабрала

Марина Миловановић,
наст. разр. наставе

Редакциони одбор ученика

Јована Миловановић, VII-1

Слободанка Штрбац, VII-1

Ивана Ломић, V-3

Бојана Пискулић, VII-2

Снежана Јелић, VII-1

Мишљењем Министарства
просвете Републике Србије -
број: 413-00-139/97-01, од 20.VI
1997. године - лист испуњава
услов за ослобађање од
плаћања пореза на промет

Слог и штампа
НИЦ "ДОСИТЕЈ" - Г. Милановац
Тел/факс: 032/725-999, 713-208